Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26346
Copyright: Admont, Benediktinerstift

modo alter alatur: tci adest. Oratio pedit coram
in facie: qua contemplationi ē amica. Elemosi-
na pedit alatur sinistro: qua relinquit erogat
temporalia pecunias. Jeunium pedit ad dexta parte: eū
exterminat faciē suā: ut pareat hominib' ieunans.
Sic ē alio modo dic aliquis cade ad dexte: eo sed quo
publican humilis se indignū fatebat erigere ad der-
teā i. ad celū. ita pedebat humiliando: nolens se
estimare in dexteram. Si hoc modo pedit ieunium qi
rectū: ut cū ieunauit: nichil de se dextrū cū phariseo
totū peluit. ynfinitū cū publicano existimet: tē lau-
dabilit pedit. Et aperis thesauris suis: obtulerūt
ei munera. Thesauros suos pfate aperuit:
cū duricias scientiē tue ē morū quas habem' in mundis
fictilib' corporē. prunis plucis exempla ipē declarat.
Aurū. thus. ymyrrā. Quā ppe iuxta mistiū cōuenit
munera regib'. Aurū enī qd pciosissimū in opib' exp-
mit duricias. Thus qd fumū odoriferū exercet: de-
signat compunctionē cordis spē sci. ylacmus fumi-
gantē. Myrra que ē aromatica spēs amarissima. et
ab uermib' mundata: abstinentiē asperitatē innuit.
Myrra quoq; seruat a putredine: sic abstinentia ab
illa p qua dictū ē. cōputruerūt iumenta. Elemosina
q offert duricia: qī unus de regib' aurū. Oratio offert
compunctionē: qī un de regib' myrrā. Et responso ac-
cepto in sompnis. Later sensus qua ad regionē nīā